

Sonja Albrink (CD):

I CD er vi tilfredse med det brede forlig, der er opnået vedrørende udlændingeloven. Jeg skal ikke kommentere de enkelte punkter i betænkningen nærmere, men jeg har dog 2 spørgsmål i dag til ministeren.

Det ene er problemerne omkring den lille gruppe af mindreårige børn, som kommer herop sendt af deres forældre eller pårørende, de børn, der løber rundt i vores modtagelseslejr. Jeg vil gerne bede ministeren om, at der bliver afsat de fornødne ressourcer til at sørge for, at de små sårbare mennesker ikke svigtes i vores samfund.

Det andet, som vi fik lidt sent ind på livet i Retsudvalget, er problemerne vedrørende vores transportselskaber, altså luftfartsselskaberne, vedrørende dokumentbehandlingen i § 59. Jeg vil også gerne spørge, om ministeren vil kigge på det problem til efteråret, når han igen skal se på udlændingeloven.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre har i betænkningen til dette lovforslag skrevet, at vi ville redegøre for vores stillingtagen ved andenbehandlingen, og det skal jeg på partiets vegne gøre.

Det Radikale Venstre vil stemme imod forslaget til ny udlændingelov, og det vil vi gøre af en del forskellige grunde. Vi anerkender, at der er sket nogle forbedringer i lovforslaget, siden det blev førstebehandlet. Vi anerkender, at forligspartierne – og her vel især Socialdemokratiet – har haft en vis succes med at få fjernet nogle af de ting, som mange partier vendte sig voldsomt imod ved førstebehandlingen. Vi er sådan set tilfredse med, at man har fået fjernet den 7-års-regel for sammenføring med forældre, som var der. Der er også andre ting, som vi er tilfredse med er blevet fjernet, men der er også ubehagelige bestemmelser, som det ikke er lykkedes at få fjernet i forhandlingsforløbet, og derfor kan vi ikke fra Det Radikale Venstres side støtte dette forslag. Vi mener i øvrigt, det på mange måder er helt ufuldkomment.

Som vi allerede sagde ved førstebehandlingen, har vi fra starten syntes, det var o.k. at sætte en stopper for børneægteskaberne. Vi har også sagt, det var meget fint, hvis man kunne få en nedsættelse af sagsbehandlingstiden. På den måde er der selvfølgelig ting i det forslag, der ligger her, som vi ikke har noget

imod, og noget af det ser vi endda frem til – især det med sagsbehandlingstiden. Men der er især 5 grunde, som jeg vil trække frem, der gør, at Det Radikale Venstre må stemme imod forslaget.

For det første er der de udenlandske kvinder, der har været nævnt tidligere, som har været ramt af vold eller ramt af problemer i et ægteskab med en dansk mand, og som kan blive sendt ud af landet, fordi deres opholdsgrundlag ikke længere er til stede ved udløbet af den periode, der nu er fastsat. Vi føler ikke, at det, der står i ændringsforslagene nu, er en tilstrækkelig garanti mod hjemsendelse af udenlandske kvinder til uacceptable vilkår. Der står nemlig i teksterne, at man skal have været ramt af vold, altså ens ægteskab skal være opløst på grund af vold fra ægtefællens side, og man skal have udsigt til uacceptable vilkår hjemme. Det betyder, at begge betingelser skal være opfyldt.

Det vil altså sige, at kvinder, hvis ægteskab ikke er opløst på grund af vold, men hvor ægteskabet dog er opløst, og hvor opholdsgrundlaget således ikke længere er til stede, kan blive hjemsendt også til uacceptable vilkår. Vi føler ikke, det er en tilstrækkelig sikring. Vi føler faktisk, man kan tale om en skærpelse i forhold til den praksis, der er nu. Derfor er vi meget kede af, at der ikke er kommet en bestemmelse ind om, at en af de ting skal være opfyldt og ikke begge dele.

En anden ting, jeg vil nævne, er asylsøgers manglende mulighed for at gifte sig. Det mener vi er tæt på at være en krænkelse af menneskerettighederne, men menneskerettighederne vil jeg komme tilbage til på et lidt senere tidspunkt. Det nævnes ganske vist, at der kan gives dispensation, men vi føler ikke, at dispensationsadgangen er nogen som helst sikkerhed imod en diskriminerende behandling af forskellige grupper af asylansøgere. Vi kan udmærket godt forestille os, ja, vi har fantasi til at forestille os, at der kan blive udvist vidt forskellig praksis over for forskellige grupper af asylansøgere helt afhængigt af, hvordan den almindelige stemning nu er både i befolkningen og hos myndighederne. Vi bryder os ikke om, at der gives denne mulighed for en lovgivning, som måske ser pæn ud, men en praksis, som i virkeligheden kan være fuldstændig undergravende for den ånd, der ellers er i vor lovgivning.